

نَوَاقِصُ الْإِسْلَامِ

İslâm'ı Bozan Hâller

Müellif:

Şeyh'ul İslam

Muhammed bin Abdilvehhâb

Rahimehullâh

(1206 H)

Tevhid'e Davet
darultawhid.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın Adıyla.

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh şöyle dedi:

“Bütün bu nevâkızı (İslâm'ı bozan hâlleri) şakayla, ciddi olarak ya da korku ile yapan kimse arasında fark yoktur. Ancak ikrâh (zorlama) altında olan kişi bundan müstesnadır.”

نَوَاقِصُ الْإِسْلَامِ

İslâm'ı Bozan Hâller

Müellif:

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb
Rahimehullâh
(1206 H)

Darultawhid

Tevhide Davet

 www.darultawhid.com

 info@darultawhid.com

 english@darultawhid.com

□ t.me/darultawhid

□ t.me/darultawhid_english

نَوَاقِصُ الْإِسْلَامِ

İslâm'ı Bozan Hâller¹

Şeyh'ul İslam Muhammed bin Abdilvehhâb

(1206 H)

Rahimehullâhu Teâlâ

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla,

Bil ki; İslâm'ı bozan hâllerin [nâkızaların (kişiyi dînden çıkartan i'tikâd, söz ve fiillerin)]² [en büyükleri (en tehlikeli ve en yaygınları)]³ on tanedir:

---

¹ Bu risâle birçok kaynakta geçmekte olup; "**Müellefât'uş Şeyh**", 1/385-387; "**ed-Durar'us Seniyye**", 2/361 ve 10/91-93; ayrıca 10/84-86'da kısmen ve yine "**er-Rasâ'il'uş Şahsiyye**", 212'de Muhammed bin Farîs isimli zâta hitâben yazılanları içeren '33. Mektub'un içinde yer almaktadır.

² Bu parantez içi ilâve; Mu'ellefât'uş Şeyh, 1/385 ve ed-Durar'us Seniyye, 2/361'de yer almaktadır.

³ Bu parantez içi ilâve; er-Rasâ'il'uş Şahsiyye, 212 (Müellefât'uş Şeyh, 7/212 içinde) ve ed-Durar'us Seniyye, 10/91'de yer almaktadır ve İslâm'ı bozan husûsların bu sayılanlarla sınırlı olmadığını göstermektedir. Şeyh Rahimehullâh başka bir yerde şöyle demiştir:

"Abdesti bozan sekiz hâl olduğu gibi (Haccâvî'ye âit) el-İknâ' adlı eserde zikredildiği üzere İslâm'ı bozan hâller 400'den fazladır." (ed-Durar'us Seniyye, 10/84-85)

Nitekim Şeyh Rahimehullâh'ın, risâlenin en sonundaki şu ifâdeleri de bu risâlede sayılanların en tehlikeli ve en yaygın küfürler olması sebebiyle zikredildiğini göstermektedir:

"Bütün bu sayılan maddeler (İslâm'dan çıkaran söz ve fiiller arasında) tehlike yönünden en büyük olanlar ve en çok vukû bulanlardır."

1. [Bir olan ve ortağı bulunmayan]⁴ Allâhu Teâlâ'ya ibâdette ortak koşmak⁵:

Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Hiç şüphesiz Allâh, Kendisi'ne şirk koşulmasını bağışlamaz; bundan aşağısını dilediği kimse için bağışlar...” (en-Nisâ 4/48; en-Nisâ 4/116);

“...Kim Allâh'a şirk koşarsa muhakkak ki Allâh ona cenneti harâm kılar, onun varacağı yer ateştir. Zulmedenlerin yardımcıları da yoktur.” (el-Mâ'ide 5/72)

Cinn ya da kabir⁶ için kurban kesen(in yaptığı) gibi, Allâh'tan başkasına kurban kesmek de bu kapsamdadır.

2. Her kim kendisi ile Allâh arasına vâsitalar (aracılar) koyar, onlara du'â eder, onlardan şefâ'at ister, onlara tevekkül ederse icmâ ile küfre girmiştir.⁷

---

⁴ Parantez içindeki ilâve ed-Durar'us Seniyye, 2/361'de yer almaktadır.

⁵ Şeyh'ul İslâm İbnu Teymiyye Rahimehullâh şirki şöyle ta'rif eder:

“Şirkin aslı, Allâhu Teâlâ'yı sadece Kendisi'nin hakkı olan bazı şeylerde mahlûkâtı ile denk tutmaktır. Zîrâ bütün işlerde, Allâhu Teâlâ'ya herhangi bir şeyde denk olacak hiçbir kimse/şey yoktur. Dolayısıyla her kim Allâhu Teâlâ'dan başkasına ibâdet eder veya ona tevekkül ederse müşrik olur.” (İbnu Teymiyye, el-İstikâme, 1/344; Türkçe tercümesi için bkz. İbn Teymiyye, İfrat ve Tefrit Arasında İstikamet, sf. 274, Guraba Yayınları)

⁶ Er-Rasâ'il'uş Şahsiyye'de ve ed-Durar'us Seniyye (10/91)'de **“kabir”** yerine **“kubbeler (türbeler)”** denilmiştir.

⁷ Bu icmâyı nakleden Şeyh'ul İslâm İbnu Teymiyye'dir. Zîrâ İbnu Teymiyye Rahimehullâh şöyle demiştir:

“Her kim melekleri ve Nebîleri vâsita (aracı) edinir; onlara du'â eder, onlara

3. Her kim müşrikleri tekfir etmez, onların kâfir olduklarında şek/şüphe eder veya onların mezheplerini (görüşlerini) doğru bulursa [icmâ ile]⁸ küfre girmiştir.

tevekkül eder, meselâ; onlardan günâhların bağışlanması, kalplerin hidâyete ermesi, zorlukların giderilmesi ve ihtiyaçların yerine getirilmesini istemek gibi onlardan menfâat sağlamalarını ve zararı defetmelerini isterse işte böyle bir kimse Müslümanların icmâsı ile kâfirdir.” (İbnu Teymiyye, Mecmû’ul Fetâvâ, 1/124; Türkçe tercümesi için bkz. İbn Teymiyye Külliyyatı, 1/198)

Şeyh’ul İslâm İbnu Teymiyye’nin tâlebesi İbnu Muflih el-Hanbelî Rahimehullâh, bu icmâyı el-Furû’ adlı eserinin mürted bâb’ında İbnu Teymiyye Rahimehullâh’dan nakletmiştir. (İbnu Muflih el-Hanbelî, el-Furû’, 10/188) Yine Hanbelîlerden, el-İknâ’ isimli eserin müellifi olan Haccâvî (Haccâvî, el-İknâ’, 4/297) ve diğerleri de (Merdâvî, el-İnsâf, 10/327; Behûtî, Keşşâf’ul Kınâ, 6/168 vb.), bu icmâyı nakletmişlerdir.

Şeyh Abdullatîf Rahimehullâh, “Misbâh’uz Zalâm” adlı eserinde Şafîilerden İbnu Hacer el-Heytemî’nin, “el-İlâm bi Kavâti’il İslâm” adlı kitâbında Allâh’tan başkasına du’â etmenin icmâ ile küfür olduğunu onaylayarak ve benimseyerek naklettiğini söylemektedir. (Şeyh Abdullatîf, Misbâh’uz Zalâm, 3/527)

Heytemî söz konusu eserinde, diğer mezheplerden küfre düşüren söz ve fiillere dair nakillerde bulunduktan sonra Hanbelîler nezdinde küfür sayılan fiilleri zikretmek amacıyla el-Furû’ isimli eserden küfre düşüren söz ve fiillerle alâkalı bölümü olduğu gibi iktibâs etmiştir. İktibâs ettiği maddeler arasında bu ibâre de vardır. Heytemî, el-Furû’ adlı kitaptan yaptığı alıntı bittikten sonra şöyle demektedir:

“Burada zikredilenlerin çoğu, daha önce bizim mezhebimizden ve diğer mezheplerden naklettiğimiz husûslara uygundur. Hanbelîler nezdinde ayrıca, namazı terk etmek de küfürdür.” (Heytemî, el-İlâm bi Kavâti’il İslâm, sf. 217)

İbnu Hacer el-Heytemî Rahimehullâh’ın, günümüzdeki kabirperestlerin en çok itimâd ettikleri ve kendilerine mâl ettikleri âlimlerden birisi olmasına karşın bu icmâyı tasdik etmesine dikkat edilsin...

⁸ “İcmâ ile” kaydı er-Rasâ’il’uş Şahsiyye, 213’de ve ed-Durar’us Seniyye, 10/91’de

yer almaktadır.

Bu icmâyı Kâdî İyâz Rahimehullâh, “eş-Şifâ” adlı eserinde şu şekilde nakletmektedir:

“Kitâb'ın nassını (kesin hükmünü) reddeden veya nakli husûsunda kesin olarak icmâ edilmiş ve yine zâhiri üzerine hamledilmesi hakkında icmâ edilmiş bir hadîsi tahsîs eden herkesin tekfirinde icmâ vâki' olmuştur.

Hâricilerin recm cezâsını iptal etmelerinden dolayı tekfir edilmeleri gibi. İşte bundan dolayı, Müslümanların milletinden (dîninden) başka bir dîni dîn edinen birisini tekfir etmeyen yahut onlar hakkında duraksayan veya şüphe eden veya onların mezheblerini (görüşlerini) doğru bulan herkesi tekfir ediyoruz.

Bu kimse, bununla beraber İslâm izhâr etse ve İslâm'a i'tikâd edip ondan başka bütün görüşlerin bâtılığına i'tikâd etse bile, bunun hilâfına olan şeyleri izhâr ettiğinden dolayı kâfirdir.” (eş-Şifâ, 2/286)

Kâdî İyâz Rahimehullâh, aynı eserinin başka bir yerinde ise her müçtehidin içtihadında isâbetli sayıldığını iddiâ edenlerin görüşlerini tenkît ettikten sonra şöyle demektedir:

“...Bunun benzeri bir görüşü de Câhız ve Sümâme dile getirmiştir ki buna göre halkın pek çoğundan, kadınlar, akli kıt olanlar ve Hristiyanlar ile Yahûdîleri taklît edenler üzerinde, Allâhu Teâlâ'nın bir hücceti yoktur(!). Zîrâ onların tabiatları istidlâl etmeye müsâit değildir(!). Gazâlî de “et-Tefrika” adlı kitâbında, bu görüşe yakın bir tarafa meyletmiştir.

Bunları söyleyenlerin hepsi icmâ ile kâfirdir. Zîrâ Hristiyan ve Yahûdîlerden bir kimseyi ve Müslümanların dîninden ayrılan kimseyi tekfir etmeyenin veya tekfir husûsunda duraksayanın ya da şüphe edenin kâfir olduğunda icmâ vardır.

Kâdî Ebû Bekr der ki: **Çünkü tevkîf (nass ile belirlenmiş hüküm) ve icmâ, onların küfrü yönünde ittifâk etmiştir. Her kim ki bu husûsta duraksarsa nassı ve tevkîfi yalanlamış veya onlar hakkında şüphe etmiş olur ki yalanlama ve şüphe de kâfirden başkasında vukû bulmaz.”** (eş-Şifâ, 2/281; Türkçe tercümesi için bkz. Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif Tercüme ve Şerhi, Rehber Yayınları, sf. 591-597)

Şifâ'yı neşredenler bu ibâreye koydukları dipnotta bu görüşün Gazâlî'ye ait

4. Her kim Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'den başkasının yolunun onun getirdiği yoldan daha iyi olduğuna, ya da ondan başkasının hükmünün onun hükmünden daha mükemmel olduğuna i'tikâd ederse; tıpkı tâğûtların hükmünü, Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in hükmünden daha üstün tutan(lar) gibi, kâfirdir.

5. Her kim Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in getirdiklerinden herhangi bir şeye buğzederse onunla amel etse bile [icmâ ile]⁹ küfre girmiştir.¹⁰

olmadığını İbnu Hacer Rahimehullâh'dan nakletmektedirler. Doğrusunu Allâh bilir.

Hanbelî fakîhlerinden Haccâvî Rahimehullâh da şöyle demiştir:

"...Veyahut da -Hristiyanlar gibi- İslâm dîninden başka bir dîn edinenleri tekfir etmez, onların küfründe şüphe eder ya da mezheplerini (görüşlerini) doğrularsa (kâfir olur)." (Haccâvî, el-İknâ', 4/298)

Böylece Şeyh Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh'ın bu sözü, zikri geçen âlimlerden naklettiği ortaya çıkmaktadır. Esâsen bu risâledeki bütün ibâreler de açıklamalar kısmında verilen nakillerden de görüleceği üzere, önceki âlimlerden nakledilmiş husûslardır. Vallâhu A'lem!

⁹ Bu icmâ kaydını ed-Durar'us Seniyye, 10/92'de ve er-Rasâ'il'uş Şahsiyye, 212'de geçmektedir. Bu eserlerde ayrıca şu âyet delîl olarak zikredilmiştir:

"İşte bu, onların Allâh'ın indirdiğini kerîh (kötü) görmelerinden kaynaklanır. Allâh da onların amellerini boşa çıkarmıştır." (Muhammed 47/9)

Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in getirdiklerinden herhangi bir şeye buğzedenin kâfir olduğu husûsundaki bu icmâyı Behûtî Rahimehullâh (Keşşâf'ul Kinâ, 6/168) nakletmiştir.

¹⁰ Şeyh Rahimehullâh, İslâm'dan çıkararak hâlleri farklı bir tertip ve üslûpla anlattığı başka bir risâlesinde, bu maddeyi zikrettikten sonra şu misâli vermektedir:

"Sizler, gerek hocalardan gerekse halktan; tevhîdi ve şirkten beri olmayı bilenlerden dahi vukû bulan olayları biliyorsunuzdur. O kadar ki bu kimseler, bütün bunları(n dînden olduğunu) bilmelerine rağmen namazın ikâme

edilmesine ve zekâtın verilmesine bile buğzetmektedirler, kezâ İslâm selâmı ile selâmlamaya da buğzetmektedirler.” (ed-Durar'us Seniyye, 10/85)

Şeyh Muhammed Rahimehullâh **“Beş Mesele”** adlı risâlesinde ise “Beşinci Mesele” olarak şunu zikretmektedir:

“Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in getirdiklerine bir kısmını diğerinden ayırmadan tümüyle îmân edilmesi farz kılınmıştır. Her kim bir kısmına îmân eder de diğer kısmını inkâr ederse hakiki manada kâfirdir. Bilakis, Kitâb'ın tümüne îmân etmek kaçınılmazdır.

Bunu öğrendiyse; (bil ki) kimileri namaz kılıyor ve oruç tutuyor, birçok muhârrematı (yasaklanmış ameli) terk ediyor ancak -buna uymanın doğru olduğunu iddiâ ederek- kadınlara mîrâstan pay vermiyor. Bilakis eğer onlardan biri onların âdetlerine muhâlefet ederek kadınlara mîrâstan pay verse onların kalpleri bu ameli reddeder. Veyahut da kadının iddetini kocasının evinde geçirmesi gerektiğini ve Allâhu Teâlâ'nın şöyle buyurduğunu bilmesine rağmen inkâr eder ve de kadının (boşandığı) kocasının evinde kalmasının uygun olmadığını ve kadının evden çıkarılması gerektiğini iddiâ ederler:

“...Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar; ancak açık ‘çirkin bir hayâsızlık’ göstermeleri durumu başka...” (et-Talâk 65/1)

Allâhu Teâlâ'nın bu şekilde şer'at kıldığını (hükmettiğini) bilmelerine rağmen İslâm selâmı ile selâmlamayı da inkâr ediyor, câhiliye selâmını sırf böyle alıştıkları için İslâm selâmına tercih ediyorlar. Bu kimseler, -ma'siyet (günâh) işleyen, farzları terk eden, meselâ zinâ eden yahut ebeveynine karşı iyilikle muâmeleyi terk edip (bunu yaparken) hataya düştüklerini ve Allâhu Teâlâ'nın doğru hükmettiğini itirâf edenlerin aksine- küfre düşmüşlerdir. Zîrâ (Kitâb'ın) bir kısmına îmân etmişler ve diğer bir kısmını inkâr etmişlerdir.

Bil ki; sana, uyman için bu üç misali verdim. İnsanlar arasında bunun gibi, Allâh'ın Kur'ân'da çizdiği sınırlara muhâlefet ettikleri şeyler çoktur. Onlar nezdinde ailelerinin alışkanlıkları olan şeyler ma'rûf olarak addedilir. Eğer bir kimse, Allâh'ın (Kitâb'ında) zikrettiği bir şeyi yapar veyahut da onların âdetlerini terk ederse o kimseyi کنار ve onu sefihlikle (akılsızlıkla) suçlarlar. Bu ise kendisinin hata ettiğini ve Allâh'ın

6. Her kim Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in dîninden herhangi bir şeyle veya Allâh'ın mükâfat yahut cezâsı ile alay ederse küfre girmiştir.¹¹

Bunun delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“...De ki: “Allâh ile âyetleriyle ve Rasûlü ile mi alay ediyordunuz? (Boşuna) özür beyân etmeyin. Çünkü siz îmânınızdan sonra küfre girdiniz...” (et-Tevbe 9/65-66)

7. Sihir yapmak. Sarf ve Atf¹² da bu kapsamdadır. Her kim sihir yapar ya da (kendisi adına başkasına yaptırmak gibi yollarla) buna rızâ gösterirse küfre girmiştir.

Bunun delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“...Biz ancak imtihân (fitne) için gönderildik, sakın (sihir yaparak) küfre girmeyin, demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi.” (el-Bakara 2/102)

(Kitâbı'nda) zikrettiğine îmân ettiğini itirâf ederek; bir hata işleyenin veyahut da bir ameli terk eden kimsenin aksinedir.” (Mecmû'at'ur Rasâ'il ve'l Mesâ'il'in Necdiyye, 4/11-12; ed-Durar'us Seniyye, 1/123-124; Türkçe tercümesi için bkz. Kelime-i Şehadetin Manası ve Gerekleri Hakkında “Aydınlatan Cevherler”, sf. 41-42, Muvahhid Yayınları)

¹¹ Şeyh Süleymân bin Abdillâh Âl'uş Şeyh Rahimehullâh bu husûstaki icmâyı şöyle nakletmiştir:

“**Velev ki niyeti hakîkaten alay etmek olmasa da her kim Allâh'ı, Kitâbı'nı, Rasûlü'nü ve Dîn'ini alaya alırsa icmâ ile küfre girmiştir.**” (Süleymân bin Abdillâh, Teysîr'ul Azîz'il Hamîd, sf. 617)

¹² **Sarf**; karı ile kocanın arasını açmak, **Atf**; karı ile kocanın arasını birleştirmek amacıyla yapılan muhabbet muskası vb. şeylerdir.

8. Müşriklere destek olmak, Müslümanlar aleyhinde onlara yardım etmek.

Bunun delîli Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

"...İçinizden kim onları velî edinirse o da onlardandır. Şüphesiz Allâh zâlimler topluluğuna hidâyet etmez." (el-Mâ'ide 5/51)¹³

9. Her kim Hızır Aleyh'is Selâm'ın, Musâ Aleyh'is Selâm'ın şerî'atı dışında hareket etme serbestisine sâhib olduğu gibi; insanlardan bazılarının Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in şerî'atı dışında hareket etme serbestisine sâhib olduğuna¹⁴ i'tikâd ederse kâfirdir.¹⁵

---

¹³ Kurtubî Rahimehullâh bu âyetin tefsîrinde şöyle demektedir:

"...İçinizden kim onları velî edinirse..." (el-Mâ'ide 5/51) yani Müslümanlara karşı onlara yardım ederse **"...o da onlardandır..."** (el-Mâ'ide 5/51)

Böylece Allâhu Teâlâ bunların hükmünün, onların (kâfirlerin) hükmü gibi olduğunu beyân etmiştir. Bu da Müslümana mürtedden mîrâsın geçmesine mânidir. Kâfirleri destekleyen ise İbnu Ubey (bin Selül) idi. Muvâlatı (kâfirlerle dostluğu) kesme hakkındaki bu hüküm Kıyâmet'e kadar bâkîdir." (Kurtubî, Tefsîr, 6/217; Türkçesi için bkz. İmam Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'an, Buruc Yayınları: 6/282).

¹⁴ Bu madde ed-Durar'us Seniyye, 10/92 ve ayrıca er-Rasâ'il'uş Şahsiyye, 214'te şu lafızlarla ifâde edilmiştir:

"Hızır Aleyh'is Selâm'ın, Musâ Aleyh'is Selâm'ın şerî'atı dışında hareket etme serbestisine sâhib olduğu gibi, bazı insanların da; Rasûlullâh Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e tâbi olmasının vâcib olmadığına ve onun şerî'atı dışına çıkma serbestisine sâhib olduğuna i'tikâd eden kâfirdir."

¹⁵ Şeyh'ul İslâm İbnu Teymiyye Rahimehullâh bu husûsta icmâ bulunduğunu zikretmiştir:

"Müslümanların dîninde -bütün müslümanların ittifâkı ile- zarûrî olarak bilinir ki; her kim, İslâm dîninden başka bir dîni ya da Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in şerî'atinden başka bir şerî'ate tâbi olmayı kabûl ederse

kâfirdir. Bu, Kitâb'ın bir kısmına îmân edip Kitâb'ın bir kısmını inkâr edenin küfrü gibidir.” (İbnu Teymiyye, el-Fetevâ'l Kubrâ, 3/543-544)

Şeyh'ul İslâm İbnu Teymiyye Rahimehullâh, velî ve zâhid olduğu iddiâ edilen birtakım kimselerin, Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in sünnetine muhâlif olarak bıyıklarını bırakmalarının ve kesilmesi emredilen diğer kılları kesmeden bırakmalarının dalâlet ve sapıklık olduğunu anlattıktan sonra şöyle demiştir:

“Nebî Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'den başkasının yolunun, onun getirdiği yoldan daha mükemmel olduğunu veya evliyâdan -tıpkı Hızır Aleyh'is Selâm'ın, Musâ Aleyh'is Selâm'ın şerî'atı dışına çıkma serbestisine sâhib olması gibi- Muhammed Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'in şerî'atından dışarı çıkma serbestisine sâhib olanların var olduğunu zannederse işte bu kimse kâfirdir, tevbeye da'vet edildikten sonra (tevbe etmediği takdirde) öldürülmesi vâcibtir. Zîrâ Musâ Aleyh'is Selâm'ın da'veti genele yönelik değildi (sadece İsrâîloğullarına has bir da'vetti) ve dolayısıyla Musâ'ya uymak, Hızır - Selâm İkisinin de Üzerlerine Olsun- üzerine vâcib değildi. Bilakis Hızır, Musâ Aleyh'is Selâm'a demişti ki:

“Ben Allâh'tan gelen, Allâh'ın bana öğrettiği öyle bir ilim üzereyim ki sen onu bilmezsin ve sen de Allâh'tan gelen, Allâh'ın sana öğrettiği öyle bir ilim üzeresin ki ben de onu bilmem.”

Muhammed bin Abdillâh bin Abdilmuttalib Sallallâhu Aleyhi ve Sellem'e gelince o; Allâh'ın bütün sekaleyn'e; cinlere ve Arabıyla acemiyle, yakınıyla uzağıyla, yöneticisiyle yönetileniyle, zâhid olanlarıyla zâhid olmayanlarıyla insanlara gönderdiği Rasûlü'dür. Allâhu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Biz seni bütün insanlara ancak bir müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik...” (Sebe 34/28).”

İbnu Teymiyye Rahimehullâh'dan yapılan alıntı burada sona erdi. (İbnu Teymiyye, Mecmû'ul Fetâvâ, 27/58-59)

Şeyh'ul İslâm İbnu Teymiyye Rahimehullâh'ın bu sözlerinin bir kısmını Keşşâf'ul Kinâ', Metâlib'u Ūlî'n Nuhâ gibi Hanbelî fıkh kitapları müellifleri de mürted bâblarında onaylayarak nakletmişlerdir.

10. Allâhu Teâlâ'nın dîninden yüz çevirmek.¹⁶ Öyle ki bu kimse; ne dîni öğrenir ne de onunla amel eder.

Bunun delili Allâhu Teâlâ'nın şu kavlidir:

“Kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Muhakkak ki biz, suçlulardan intikâm alacağız.” (es-Secde 32/22)

Bütün bu nevâkızı (İslâm'ı bozan hâlleri) şakayla, ciddi olarak ya da korku ile yapan kimse arasında fark yoktur. Ancak ikrâh (zorlama) altında olan kişi bundan müstesnâdır.

Bütün bu sayılan maddeler (İslâm'dan çıkarıcı söz ve fiiller arasında) tehlike yönünden en büyük olanlar ve en çok vukû bulanlardır. Müslüman bir kişiye düşen bütün bu husûslardan sakınması ve kendisi nâmına bunlardan korkmasıdır.¹⁷

Gazâbını ve elem verici cezâlandırmasını gerektiren şeylerden Allâh'a sığınırız.

Allâh'ın salât ve selâmı, -yarattıklarının en hayırlısı olan- Muhammed'in, Âl'inin ve Ashâbı'nın üzerine olsun. (Âmîn!)

---

¹⁶ Şeyh'ul İslâm Muhammed bin Abdilvehhâb Rahimehullâh, başka bir yerde, bu madde hakkında, **“(dînden çıkarıcı şeylerin) en önemlilerinden ve en tehlikeli olanlarından”** demiş, ayrıca şu ifâdeyi kullanmıştır:

“Bu (yüz çevirme küfrü), insanların en takvâli olanlarında ve en çok ibâdet edenlerinde dahi bulunmaktadır.” (ed-Durar'us Seniyye, 10/86)

¹⁷ Şeyh Rahimehullâh, bu zikredilen yerde, İslâm'dan çıkarıcı bu şeylerin altı tanesini saydıktan sonra şöyle demiştir:

“Bunların birçoğuna insan, küfür olduğunu bilmeden düşmekte ve onu hafife almaktadır (önemsememektedir). Burada insan derken kastımız ise tevhdî bildiğini ve şirkten beri olduğunu iddiâ eden kişidir!” (ed-Durar'us Seniyye, 10/86)